

بررسی اخبار علاجیه در نگاه سیستمی¹ و هوشمند

اصول علاج و مدیریت اخبار علاجیه

در نگاه مجموعی و هوشمند به اخبار علاجیه و در مدیریت و رسیدن به قراری مطمئن در این پیوند، باید به اصولی توجه کرد:

1. کثرت نمونه‌های مدیریت تعارض در اثبات و ثبوت در غیر محیط شرع

مسأله علاج و مدیریت تعارض اسناد معتبر در نصوص دینی، پدیده‌ای است که در غیر محیط اسلام و در میان عقلا نمونه‌های زیادی دارد و خردمندان - هر کدام به اقتضای مبانی مورد نظر خویش - قوانین و راهکارهایی در این باره دارند؛ مثلاً:

در ماده 1309 قانون مدنی ایران مربوط به قبل از انقلاب می‌خوانیم: «در مقابل سند رسمی یا سندی که اعتبار آن در محکمه محرز شده دعوی که مخالف با مفاد یا مندرجات آن باشد به شهادت اثبات نمی‌گردد».

در مقابل، مطابق نظر شورای نگهبان (منتشره در روزنامه رسمی 12734. 1367/8/24) این ماده مخالف موازین شرع و باطل اعلام گردیده «از این نظر که شهادت بینة شرعیه را در برابر اسناد معتبر فاقد ارزش دانسته است».

البته مدیریت ناهمسویی گاه مربوط به عالم اثبات، صحن دادگاه و برای داوری و فصل خصومت است و به آیین دادرسی مربوط می‌شود و گاه مربوط به ثبوت و کشف است؛ نظیر آن چه در بحث ما مطرح است که فهمنده نص با دو نص متعارض مواجه است و قصدش کشف حکم شرعی است بدون این که به اثبات یا فصل خصومت و داوری نظر داشته باشد واضح است که - فی الجملة - ملاک و مناط در این دو می‌تواند متفاوت باشد، در فرض اول گاه سنجه‌هایی غیر از کشف واقع دخالت می‌کند و قانونگذار مدیریت تعارض را بر آن پایه تنظیم می‌کند و در فرض دوم چنین نیست.

فتامل.²

2. اصالت عدم تعبد و عدم وجود عنصر رمزآلود در مدیریت تعارض

نباید شک کرد که مدیریت تعارض اسناد، مسأله‌ای عبادی/ تعبدی و غیر قابل فهم نیست. همه می‌فهمند که در مدیریت باید سراغ راهها و تعیناتی رفت که حتی الامکان دلیل صحیح و واقعی را بر کرسی اعتبار بنشانند. این راهها و تعینات عموماً قابل فهم است البته ممکن است شارع مقدس گاه به ملاحظاتی مثل تسهیل بر فهمندگان نص راهکار آسانتری ارائه دهد، هر چند ممکن است تلفات و

1. در مقابل نگاه موردی / شروع شده از صفحه 1609 (= 3117).

2. اشاره به قابل نقد بودن آن چه در فرض دوم گفته شد. آن چه در رقم دوم می‌آید وجه تامل را روشن می‌سازد.

تخلقاتی هم نسبت به راههای صعب العبور داشته باشد؛ مثلا در تعارض اسناد راهکار سهل الاعمال تخییر را پیشنهاد دهد، هر چند راهکار صعب العبور اعمال مرجحات اصابتش به واقع بیشتر باشد. یا در خود راهکارها مثل راهکار اعمال مرجحات، به مرجحاتی اشاره کند و در جایگاهی قرارش دهد که شاید در نگاه ابتدایی فهمندگان نص، آن مرجح خطور نمی‌کرد یا در آن جایگاه قرار نمی‌گرفت لکن این احتمالات، خلاف اصل است و دلیل محکمی می‌خواهد و هرگز نباید خلاف حکمت باشد.

3. اثر رویکرد امضاانگارانه به اخبار علاجیه

آن چه در شماره 2 گفته شد به معنای نادیده گرفتن مفاد نصوص باب (اخبار علاجیه) نیست،³ لکن بی‌تأثیر در برداشت از این ادله و مدیریت آن‌ها هم نیست. مهم فهم واقع‌بینانه و رسیدن به قرار و اطمینان است، حتی خبر واحد ثقه، که نتواند اطمینان‌آور باشد، در این باره معتبر نیست.

4. فهم مراحل از مدیریت تعارض حتی بدون توجه به اخبار علاجیه

فی‌الجمله اشاره کردیم که کشف واقع - و البته گاه جهات دیگری چون مصلحت تسهیل در متکفلان استنباط - نباید در مدیریت تعارض ادله و علاج آن‌ها نادیده گرفته شود از این رو در وقت مدیریت ادله، اولین نکته‌ای که باید مطمح نظر قرار گیرد این است که آیا دو (یا چند) دلیل متعارض که در نگاه اول شرایط اعتبار را دارند، واقعا و تا آخر چنین است؟ یا در وقت عرضه به مثل قرآن، با قرآن موافق نیست؟ به گونه‌ای که اگر اعضال تعارضش با دلیل معتبر دیگر هم نبود، مشکل پابرجایی داشت.⁴ چنان که ترجیح به صفات راویان و استحکام بیشتر سندی یک دلیل بر دلیل دیگر می‌تواند مهمترین شروع برای ترجیح یک دلیل بر دلیل دیگر باشد، لکن این پدیده در موارد محدودی به کار می‌آید و در عموم موارد مشکل اثباتی یا ثبوتی دارد. (مثل مورد تعدد واسطه از امام - علیه السلام - تا فهمنده نص یا مورد همسانی راویان و ...).

موارد واضح و قابل فهم در مدیریت تعارض ادله زیاد است و در ادامه به آن‌ها خواهیم پرداخت.

5. صدور اخبار علاجیه در شرایط مختلف و برای ظرفیت‌های متفاوت

متامل حوصله دار در اخبار علاجیه . مثل صاحب حدیسی فارغ از تامل در روایات نیز . به این نکته می‌رسد که روایات مورد نظر برای شرایط مختلف، افراد مختلف (مخاطب عوام و مخاطب مستنبط)، زمانهای گوناگون (در عصر حضور و وجود یک یا چند واسطه محدود و در عصر غیبت و وجود واسطه های متعدد) و... صادر شده است. این تفاوت‌ها را در فهم و مدیریت اخبار علاجیه باید در نظر گرفت و ادله را بر آن پایه مدیریت کرد و با یکدیگر جمع نمود، بدون این که این جمع مصداق جمع تبرعی غیر عرفی باشد.

3. شاید هیچ باحثی تاکنون مثل ما این اخبار را در بحث جمع نکرده باشد.

4. مسأله مهمی است که در ادامه باید به آن رسیدگی شود.